

System oznakowania obszarów atrakcyjnych kulturowo w Czeladzi

Cel projektu

Bezpośrednim celem projektu było zwiększenie dostępu do informacji o zasobach kulturowych miasta, a w efekcie zaznajomienie przyjezdnych, turystów, ale nierzadko także i samych mieszkańców ze specyficzną ofertą historyczno – kulturową, jaką ma do zaoferowania miasto Czeladź.

Efektem i celem projektu była także poprawa dostępności do obiektów i obszarów cennych kulturowo – system umożliwia jasne i czytelne zasady kierowania oraz opisywania obszarów cennych kulturowo w ramach Systemu Identyfikacji Miejskiej (rozumianego jako zespół ustalonych znaków, logotypów oraz designu opisujących poszczególne funkcje i obiekty w mieście).

Projekt zrealizowany został w 2010 roku.

Opis projektu

Przedmiotem projektu było wykonanie systemu oznakowania obszarów atrakcyjnych kulturowo w Czeladzi. System oparty jest na dwóch rodzajach nośników: city – lightach oraz tzw. centrach informacji, zlokalizowanych przy głównych ciągach komunikacyjnych (w miejscach największych potoków pojazdów oraz pieszych) jako informacja kierunkująca, w otoczeniu miejsc cennych historycznie czy też w obrębie zabytkowych układów urbanistycznych znajdujących się w mieście.

Na nośnikach umieszczona została informacja mapowa, opis oraz historia danego obszaru. System ma za zadanie przedstawić historię obszarów kulturowych, zabytków czy obiektów związanych z historią miasta i regionu, służyć orientacji w terenie tworząc szlaki tematyczne oraz ułatwić dostęp do objętych systemem miejsc – dóbr kultury.

Atrakcjami, które podkreślone zostały w Systemie, są:

- układ urbanistyczny średniowiecznego Starego Miasta i Starówka, rewitalizowana od 2006r.,
- Kościół pw. św. Stanisława w stylu neoromańskim, jeden z największych kościołów w Polsce,
- Nowa Kolonia – pochodząca z początku XX wieku kolonia robotnicza przy ul. Legionów,
- układ urbanistyczny i zabudowa zabytkowej kopalni Saturn z lat 1880 – 1912,
- Pałac pod Filarami wyodrębniony z układu urbanistycznego kopalni przy ul. Dehnelów 10,
- kolonia robotnicza przy ul. 21 Listopada z końca XIX wieku w stylu familoków,
- układ urbanistyczny osiedla robotniczego – dzielnicy Piaski, na który składają się odrębnie 3 kompleksy zabytkowej zabudowy mieszkaniowej i użyteczności publicznej (w zdecydowanej większości z kamienia i piaskowca), w tym:

zespół zabudowy:

- 22 budynki przy ul. 3 Kwietnia,
- 11 budynków przy ul. Tadeusza Kościuszki,
- 6 budynków przy ul. Władysława Sikorskiego,
- 1 budynek przy ul. Adama Mickiewicza,
- 4 budynki użyteczności publicznej (szkoła, poczta, kościół, dom urzędnika),

zespół osiedlowy zabudowy ulic Krzywej – 5 budynków, ul. Warszawskiej 9 budynków, Nowopogońskiej – 6 budynków, Zwycięstwa – 1 i Francuskiej – 5 ,
kolonia robotnicza przy ul. Betonowej – jeden z większych tego obiektów w regionie i najlepiej utrzymany, zrealizowany w większości wg tradycyjnych kanonów pochówku.